

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De ma[n]dato p[ri]mo et secu[n]do in lege et sauciato a latronib[us] ca.
cxxxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

Ostendite mihi nūmum q[uod] p[ro] censu capitis dat. Dumq[ue] q[uod] sicut d[icitu]r imagine cuius esset, et d[icitu]r p[ro]sident, cesars, tyberij scz. Intruit. Reddite g[eneris] q[uod] sunt cesars, cesari, tributa scz cōia, et q[uod] sunt d[icitu]r do scz p[ro]micias, decimas, et oblationes.

De se p[ro]mpta muliere.

Capl'm. CXXX.

Hilla die acces

i seruit saducel q[uod] resurrectio[n]e no[n] cre
detes fuggillabat phariseos, q[uod] re
tes de septenira muliere cuius estet in iudicio
Qdyl' ipi p[ro]ficerat q[uod] erat possibile v[er]o in re
fore euenerat. Quis cu[m] eandem q[uod] stione p[ro]posuiss
sent leisu, r[esponde]it In resurrectio[n]e no[n] nubet mu
lieres nec nubent viri ab eis, et non ducet, q[uod]
hoies imortales no[n] egebunt, pagatiōe et est
greco idiomate dictu[m] nubent. Futurā autē re
surrectionē pbauit exib[us] d[omi]ni q[uod] dicit moysi
in rubo Ego sum de[us] abraā, et de[us] isac, et de[us]
us iacob q[uod] isti p[ro]phetas no[n] recipiebat; euide
tib[us] corū testimonij no[n] potuit ut p[ro]tra eos.
Est autē pbatio talis, Ipsi putabat alias iteri
re cu[m] corporib[us] Hac autē auctoritate pbatur
anias viuere post corpora Alioq[ue] si bō moris
ens penit[er]i inib[us] redigis, tunc dicit de[us] se de
um esse nibilli. Manib[us]q[ue] aiabi post mortē
colligi p[ro]pt[er] q[uod] corpora resurgēt, ut cu[m] eis recipi
ante q[uod] cum eis meruerūt. Alioquin frus
tra incorporant.

De mandato primo et secundo in lege, et
sauciato a latronibus.

Capl'm. CXXXI.

Harisei autē vi

p[ro] dēces: q[uod] silentiu[m] ipso susset sadus
cels auenerit i vnum. Et accessit
vn[us] legis doctor tentas eū et dicens, Magister
q[uod] est mandatū magnū in lege. Et ait iesus
Audi isti: d[omi]ns de[us] tu[us] vnu[s] ē. Hoc no[n] est d[icitu]r
mādato, sed postēdit de q[uod] datū ē q[uod] tale est.
Diligēs d[omi]num deū tuū ex toto corde tuo, et ex
tota anima tua, et ex tota mēte tua. Secunduz
autē sile est huic. Diliges p[ri]mū tuū sic teipsum
De re simili deo. Et secundū est mādato. Hō
ēm̄ imago dei ē. Et r[esponde]it scriba. In veritate
diristi, et h[ab]e ē maius oib[us] holocaustarib[us].
Pater inter phariseos et scribas fuisse q[uod] stio
nem. Quidā em̄ opa legis p[ro]scribat dilectio[n]em.
Alij ecōtra: eo q[uod] ante legē plures placuer
nūt deo p[ro] dilectionē sine oī sacrificio. P[ri]mū

aūt et secundū mandatū d[icitu]r: q[uod] tū ad ea de q[uod] mandaſ. L[et]iſt[us] alt[er] hoc facit vices. Ille
voles iustificare seipsum aut ad te ipsum. Et q[uod] ē
me p[ro]p[ter]im? L[et]iſt[us] ondit: oīm misericordia fa
cientē esse p[ro]ximū et specialit[er] t[em]p[or]is del filii p[ro]
ponens parabolā sauciati: q[uod] incidit in latro
nes. Hec distabat hec parabola multa; a re
facta, q[uod] in illo deserto sepe latrones sanguine
ne fundebat. Vnde et dominū q[uod] est sanguine
sonat vocabas. Erat autē oīs populū suspi
sus et audiens iesum.

De cōfutatione phariseorū p[ro] autoritatē
david,

Capl'm. CXXXII.

Dingregatis phar

iseis in
terrogavit eos iesus Quid vobis
videt d[icitu]r ch[rist]o cuius filiū ē. Dicunt
david, Et ait illis. Quō ergo d[omi]n[u]s vocat
eū d[omi]num suū d[icitu]r. Dicit d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s meo, sede
a decti meis. Si d[omi]n[u]s vocat eū d[omi]n[u]m quō
fillū ē, q[uod] d[icitu]r. Vlos putas ch[rist]um futurū p[ro]m
hoiem, q[uod] q[uod] erat d[omi]n[u]s: nō d[omi]n[u]s erat ch[rist]us. Ac
q[uod] erat d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s. Mētius est q[uod] d[omi]n[u]s ip[er]ā
locutus est. Port[er] em̄ p[re]ces sic et dicens
d[omi]ni filioz q[uod] filiū parētū. Judei somniāthēc
psalmū scriptū in psona eliezer q[uod] post cedem
q[uod] regū ait. Dicit d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s meo: sede a de
ctris meis, sed sequentia psalmū no[n] p[er]curru[n]t.
De doctorib[us] pharisaicis audieb[us] no[n] im
tandis.

Capl'm. CXXXIII.

Vinc locutus est

t[em]p[or]is iesus ad turbas et disciplos. Sug
cathedrā moysi federunt scriber
pharisei. Que dicunt facite: q[uod] faciūt nolite fa
cere. Nō sc̄ificat locū hoiem: s[ed] bō locū. Nō
oīs sacerdos sanctus: s[ed] oīs sc̄tus sacerdos.
Doctrinā accipiam: nō mores. Ap[er]t[us] herbe
necessarie no[n] sunt: sed flores. Et addidit. Di
larant phylateria sua: et magnificat sumbris
as q[uod] apendebat spinas quāp punctatione
legis īgister recordarent, q[uod] supra exposuit
eū, et amāt vocari rabbi. Vlos autē nolite voi
cari rabbi. Unū ē em̄ mḡri vi. Et p[ro]iem nolite
vocare vob[us] sup terrā. Unū ē em̄ p[ro]i veler q[uod]
i cel[em] est. Nō phibet d[omi]n[u]s doctrinā sug[ger]at
foro, nec noīa mḡri l[et]eris. A phylax q[uod] ē fua
patris, s[ed] ambitionē re, et torac q[uod] est leta
et vanā gloriā. Rotulū ei habebant
appendentē collo v[er]o.

